

Mélység (Abyss, Abgrund)

A térkonstrukció szemlélése közben a látogató különböző perspektíva-rendszerek szimultán jelenlétével konfrontálódik.

Ezért a külvilág és szemlélője között nem egyértelmű a viszony.

A reneszánsz perspektíva jelenléte ugyan kapaszkodót jelent, de a néző lába alól a stabilitás, a tükör révén eltűnik és a távlat egyszerre két irányba nyílik meg.

A látogató mozgása által létre jön egy dinamikus kapcsolat.

A háromdimenziós valós tárgy (oszlop) és ennek a tükörben látott perspektivikus képe a néző tudatában jelenlevő emlékkép ellenére egy új-virtuális jelenségé formálódik.

Ez az „új oszlop”, mely átveszi a látógúla szerepét, a tükörben lefelé, egy összetartó pont irányába haladva a mélységbe vonz.

Ezen a horizonton nem lehet túllépni csak 180 fokos irányváltoztatással.

„Az én bűvöletem világa tehát a mély; ahol nincs se jel se jelentés, s ezért mítosz sincsen. Ez egyben a téboly, a fekete mágia, a képek nélküli "emlékezés" világa, ahol csak elforgatások és átfedések, tükrözések és visszatükrözések, szimmetriák, aszimmetriák és antiszimmetriák vannak. Ez képesít arra, hogy valamit érdekesnek találjunk, mert ő maga az, ami az érdekes: az Érdekesség mit olyan megfosztva minden hordozójától.”
(Ungváry Rudolf)

Bortnyik Éva